

[Bjørn Elmquist]

Petersen minder mest om en ål, der vrider sig frem og tilbage på en stegepande, eller en dansker, der er på vinterferie i Alperne og prøver at løbe slalom, for de kan ikke rigtig finde ud af, hvad de skal med denne dagsorden.

Jeg synes, man skulle lægge til grund, at det, det først og fremmest har handlet om i dag, er, om Danmark skal deltage i den regeringskonference. Det har gået som en rød tråd mellem alle os, der nu om et øjeblik stemmer for dagsordenen. Hvad der så skal ske på regeringskonferencen, og hvor den kan ende, må vi tage stilling til. Alt afhænger af, hvad endemålet for så vidt angår det forfatningsretlige bliver. Det er mærkeligt, at SF ikke bare tager det til efterretning. Vi andre må tage til efterretning, at SF er imod, at der indkaldes til regeringskonference.

Vi stemmer for dagsordenen, fordi vi mener, regeringskonferencen skal finde sted.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

De sidste bemærkninger i hr. Bjørn Elmquists indlæg kan Fremskridtspartiet fuldstændig tilslutte sig.

Jeg synes, at der i en så lang debat som den, vi har haft i dag, mangler den tilføjelse, at det så også vil betyde, at Danmark er indforstået med at tage andre emner med på regeringskonferencen, hvis der viser sig interesse for det, også selv om de ikke specielt har været inden for hr. Ivar Nørgaards fantasifelt, da han skrev forslaget. En af de ting – for bare at give et eksempel, som jeg mener må være helt oplagt som et eller flere selvstændige punkter på dagsordenen for regeringskonferencen – er institutionernes fortsatte forhold. Hvad skal man gøre med Parlamentet? Jeg mener stort set, vi er dér, hvor vi skal være på det nuværende udviklingstrin. Selvfølgelig skal Parlamentet udbygges, når vi ser det over årtier, men ikke på nuværende tidspunkt.

Hvad skal vi gøre med Rådet? Den fortrinlige bog, som er skrevet af hr. Bjørn Elmquists tidligere partiformand hr. Christophersen – han er udenlandsdansker nu – nævner som et eksempel, at man skulle have åbne møder i Ministerrådet. Det vil sikkert være glimrende at forhandle om det på regeringskonferencen, idet det reelt ikke er nogen regering, der mødes, men i virkeligheden en slags parlament, og ligesom møderne er offentlige i folketings salen, bør de sikkert også være det i Ministerrådet. Sådan er der utallige forskellige ting.

Hvis hr. Kohls Anschlussstale får medhold i virkeligheden, er det vel naturligt at give Tyskland nogle flere stemmer, end Tyskland har i øjeblikket, både i form af mandater i EF-Parlamentet og stemmer, når man stemmer ved kvalificeret flertal i Ministerrådet.

Sådan er der mange andre emner end dem, hr. Ivar Nørgaard direkte har nævnt, som også bør komme med.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslag om motiveret dagsorden nr. D 15 af Ivar Nørgaard (S) (se foran) vedtoges med 110 stemmer (S, KF, V, FP, RV, CD og KRF); 18 (SF) stemte hverken for eller imod.

Hermed var følgende forslag bortfaldet:

Forslag om motiveret dagsorden nr. D 16 af Gade (SF) (se foran).

Hermed sluttede forespørgslen.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 3:

Forslag til folketingsbeslutning om offentlighed i EF-anliggender.

Af Leif Hermann (SF) m.fl.
(Fremsat 10/10 89).

Forslaget sattes til forhandling.

Tredje næstformand (Povl Brøndsted):

Må jeg bede om, at man forlader salen i ro eller også bliver i ro. Jeg vil meget gerne, at der er ro, inden jeg giver udenrigsministeren ordet. Værsgo.

Forhandling

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

I det forslag til folketingsbeslutning, som vi nu skal behandle, opfordrer SF til at ophæve bestemmelserne i offentlighedsloven og i forvaltningsloven om begrænsning i adgangen til aktindsigt i EF-sager.